

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

garrulitas

GENTOFTE STATSSKOLE

16. årgang

JULENUMMER

1950

Hvide, vinterhvide,
stille, højtidsstille jul i is og øde.
Klang af hjemligt blide
klokketoner kimer nænsomt os i møde.
Fjerne, barndomsfjerne
skin af julestjerne
flakker drømmeagtigt som en nordlys-kærte
over himlen i vort højtidsstille hjerte.

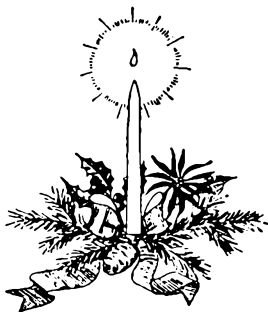
Kom da, jul, du hvide,
også til vort hjem bag vinterbundne vande,
læg din hånd, den blide,
længselsdulmende på hver bekymret pande,
hvisk med kærlig stemme,
at de lever hjemme,
bring den store vinterfred for lønlig smerte
til de dybe vande i hvert ensomt hjerte.

Sære, vemods-kære
juleminder, uforklarligt højtidsfulde,
kom, at vi kan nære
hjertevarme mod hinandens vinterkulde,
o, og lad os gløde
her i is og øde
for en ærlig fuldragt dåd, at vi med glæde
kan vort dyrebare hjem en jul betræde.

Ja, en højtidsstille
juleaften sidder vi blandt venner hjemme,
da vil mindets kilde
løfte i fortrolig sang sin lyse stemme
om vor vinterhvide,
fjerne, vemodsblide
juleaften under tændte nordlys-kærter,
og da mødes varmt de spredte fællers hjerter.

Hvide, vinterhvide,
stille, højtidsstille jul i is og øde,
klang af hjemligt blide
klokketoner kimer nænsomt os i møde.
Lyt og lad os gerne
tænde julens stjerne,
sådan som vor barndomsfjerne mor os lærte:
fred på jord og juleminders helg i hjerte!

Digtet på Grønland julen 1906
af Mylius Erichsen.

HISTORIE

er det morsomste fag

Til dette nummer har vi igen henvendt os til en elev fra hver klasse, og denne gang for at få lidt at vide om, hvilke fag der er størst og også mindst interesse for. Resultatet var følgende:

I 1. mellem fik vi at vide, at gymnastik, håndgerning og geografi var de foretrukne fag. Nogen særlig grund hertil lykkedes det os imidlertid ikke at få.

Det fag, der var mindst interesse for, var naturhistorie, fordi det var så kedeligt og unyttigt.

I 2. mellem talte vi med en ung herre, som bedst kunne lide tegning og dansk. På vort spørgsmål om hvorfor, svarede han, at han både tegnede og læste meget i sin fritid og derfor var glad for at kunne dyrke sine interesser på skolen. Da vi kom til det andet spørgsmål, svarede han straks: „Tysk,“ med den begrundelse, at grammatikken er så svær.

3. mellem. Her var det igen en dreng, der udtalte sig. Han syntes bedst om gymnastik, sløjd og historie. For de to første fags vedkommende var grunden den, at man ikke skal sidde oppe i klassen og terpe, og at man endvidere ingen hjemmearbejde har. Historie kan han lide, fordi han synes, det er interessant at høre om, hvad der er foregået før i tiden.

Som det fag, han satte mindst pris på, var det igen tysk, som måtte holde for med de samme argumenter som før.

I 4. mellem traf vi en pige, som bedst kunne lide historie og latin. Det er særlig danmarkshistorie, der interesserer hende, fordi det er om vores eget land. Latin foretrækker hun på grund af sprogets logiske opbygning. Det fag, hun dårligst kan lide, er dansk. Hun forklarede, at hun læser meget hjemme, men finder, at undervisningen er kedelig og dårligt tilrettelagt.

I realen talte vi med en dreng, som sagde, at han foretrak matematik og tysk. Han fortalte, at matematikken tiltaler ham, fordi den er så logisk og systematisk. Som forklaring på, at han så godt kunne lide tysk, sagde han, at det lyder så smukt.

Der var ikke nogen fag, han særlig ikke brød sig om.

I.g. Der var de foretrukne fag dansk og engelsk. Dansk er nemlig, fik vi forklaret, en god åndelig modvægt mod matematikken. Engelsk var foretrukket, fordi man lærte så meget om England og engelske forhold.

I II.g. henvendte vi os til en smuk, ung mand (sagde han da selv). Han foretrak historie og engelsk. Han syntes, at historie er et meget interessant fag, hvor man ved siden af undervisningen kan drive selvstudium. Engelsk kunne han lide, fordi det er et levende sprog, som man har stor brug for.

Latin og matematik er de fag, han dårligst kan lide, fordi de efter hans udsagn er døde og kedelige.

III.g. Her var de bedste fag fysik og fysiologi. Grunden var dels den, at fysik er interessant, man får øjnene op for ting i dagliglivet, man ikke før har bemærket, og dels den, at læreren på en levende og morsom måde forstår at anskueliggøre selv det svære stof for eleverne — en egenskab, som kun få dygtige lærere besidder. Det kedeligste fag var, fik vi at vide, fransk. Den eneste grund er undervisningsmåden. Læreren forstår på ingen måde at gøre een interesseret i dette fag. Fransk er dog ellers et meget vigtigt fag. At man efter studentereksamen ikke kan noget fransk, kan læreren så skrive på sin regning!

Historie, oldtidskundskab og latin

„Garrulitas“ bringer denne gang et interview med skolens nye lærer, hr. Meyer-Heiselberg.

Over en hyggelig kop the sidder vi og snakker om alle mulige spørgsmål; selvfølgelig falder talen også på Meyer-Heiselbergs fag, der som bekendt er historie, oldtidskundskab og latin.

— Hvad fik Dem til at vælge historie som hovedfag?

— Jeg har altid interesseret mig for historie; dette skyldes vel nok til en vis grad, at jeg havde min gymnasietid under krigen, hvor vi blev stopfodret med historie og politik; derfor var det naturligt, at mit valg af studium faldt på historie og det nærtbeslægtede fag: oldtidskundskab.

— Hvilke af disse fag kan de bedst lide at undervise i?

— Hvis jeg havde nogle flere timer i oldtidskundskab, ville jeg nok sige, at det var det interessanteste; sådan som timefordelingen ligger nu, kan man nok få mere ud af historie; i det større antal

timer har man bedre lejlighed til at lære eleverne at kende; i begge fag gælder det om at lære eleverne at tænke sig om og være tolerante. Forresten, jeg har selv været redaktør af et skoleblad: Haderslev skoleblad; vi havde altid bladet fyldt med alenlange referater, og i hvert nummer udsendte jeg klageråb til de andre elever om at komme med indlæg, men det endte altid med, at jeg til hver gang alligevel måtte sidde og lave det hele.

— Er der stor forskel på eleverne i et provinsgymnasium og eleverne i et gymnasium i Københavns omegn?

— De er mere forvænte herinde og mindre pligtopfyldende!! For dem er skolen et sted, hvor man opholder sig fra 8—2. I provinsgymnasierne er forholdene en hel del anderledes; eleverne og lærerne kender da blandt andet langt mere til hinanden, og den personlige kontakt er langt større.

h. f.

Parfumerie Breining

KGL. HOFLEVERANDØR

ØSTERGADE 26

G. S. G.

I begyndelsen af november måned blev Gymnasieforeningen ramt af en række uheld. Der var blevet lagt et møde om kunst onsdag den 8. Rent undtagelsesvis var der mødt en hel del op i håb om at komme til at forstå kunsten.

Omsider manglede kun foredragsholderen, museumsinspektør Rostrup-Boyesen, — og han lod vente på sig. En halv time holdt publikum ud, så gik de — det kan man ikke fortænke dem i. Hr. Rostrup-Boyesen havde glemt, at han skulle holde foredrag!!! Ganske vist er „foredragsholderen“ museumsinspektør, men han kan ikke forvente, at hans tilhørere frivilligt vil blive til oldsager, før han kommer.

Ved det næste møde havde Vagn Kappel lovet at gennemgå Carl Niensens 5. symfoni — han blev syg! Imidlertid lovede museumsinspektøren, at han ville holde foredraget onsdag den 22. november, så aftenen altså kunne reddes? Men — ak, nej, han blev forhindret!

Onsdag den 15. ds. holdt oberst Jonstad-Møller foredrag om hjemmевærnet, hvorefter der blev vist en film. Det regnede imidlertid temmelig stærkt, og resultatet var, at der kun kom 21 medlemmer. Vi kan vist hurtigt blive enige om,

at det er tegn på en ligegyldighed blandt medlemmerne. Interesserer problemet om oprustning måske ikke os alle? Så snart emnerne går uden for det mest almindelige, som f. eks. tegnefilm, kommer der 21!

Nogle ville måske indvende, at de er pacifister, og at problemerne „Hvorfor et hjemmевærn“ ikke angår dem. Af ca. 150 medlemmer er der vel 50 pacifister. Hvor var resten henne, og hvorfor kom der ikke et par pacifister, så vi kunne få en diskussion i gang? Der må jo være to parter, for at alle synspunkter kan blive belyst.

Kan G.S.G. ikke snart få et anstændigt mødetal? Det er jo snart sådan, at bestyrelsen ikke kan være bekendt at invitere og delvis ulejlige foredragsholdere. De gør os en tjeneste — og vi svarer ved at blive hjemme. Gennem møderne får vi lejlighed til at sætte os ind i forskellige aktuelle problemer; noget helt andet er så, at der også skal være nogen underholdning en gang imellem — det kommer også senere, kan jeg love.

Lad os håbe, at der kommer adskillig flere til de kommende møder.

Finn Jeppesen.

Skolens fødselsdag

Den 5. december fyldte skolen 22 eller 24 år! — Vi fejrede dagen med at standse undervisningen kl. 11. — Efter at have spist, samledes vi i gymnastiksalen, hvor en lang række præmier blev uddelt. Det var prisværdigt, at man i år havde forkortet dette noget. — Spørgsmålet er, om ikke bare navnene kunne læses op, og præmierne kunne så udleveres bagefter! — Det keder og trætter alligevel alle lige undtagen præmietagerne. — Derefter kom skuespiller Ejnar Hjort og skulle

underholde! Han kaldte sin underholdning „fritstående øvelser i dansk lyrik“! — En titel, der lovede noget morsomt! — Det var dog efter de flestes mening dræbende kedeligt — en underholdning, der var helt mislykket!

Om aftenen havde vi bal, der som sædvanligt forløb godt. God stemning over det hele fra først til sidst. — Vi siger herigennem tak for en god aften!

-j-

Den gang de gik i skole

Vi har alle lært, at H. C. Andersen var meget ulykkelig i sin skoletid i Slagelse; dels generede det ham meget som næsten tyveårig at sidde i klassen sammen med små mellemskoledrenge, og dels følte han sig meget forfulgt og plaget af skolens rektor, som H. C. Andersen skildrer i „Mit livs eventyr“ (udkommet 1855).

Rectoren, der var en lærd og begavet mand, der har givet litteraturen fortrinlige gjengivelser af oldtidens classiske digtere, var med alt dette, som ogsaa tiden har viist, slet ikke skikket til at opdrage unge mennesker. Underviisningen var ham vistnok en plage, og os blev den det ikke mindre under ham; de fleste af disciplene var bange for ham, jeg allermeest, ikke for hans strengthed, men for den maade, han spottede os paa, og de øgenavne, han gav os hver. Blev en drift qvæg ført gennem gaden, medens han lærte med os, og en enkelt discipel kunne blive opmærksom derpaa, saa faldt det let rektoren ind at befale os alle at staae op og gaae hen til vinduerne for at see vore „brødre drage forbi“! — Svaredes der under examinationen ikke flinkt og livligt nok, da brød han stundom af, vente sig fra cathedret og kunde henvende sig til kakkelovnen. Det at blive gjort latterlig var mig det skrækkeligste; jeg var derfor ved timens begyndelse, naar rector traadte ind, tidt aldeles lammet af angst, og da bleve mine svar det modsatte af det, de skulde, saa at manden havde ret, naar han da sagde, at jeg ikke gav ham et fornuftigt ord. Jeg fortvivlede over mig selv, og en aften i en mørk, forkuet stemning

skrev jeg til en ven og bad om hans raad og bistand, idet jeg ansaae mig for at være et saa lidt begavet menneske, at jeg umuligt kunde studere.

Mit liv i de dage dykker endnu i erindringer frem i fæle drømme. Jeg sidder da igen febril paa skolebænken, kan ikke svare, tør det ikke, og vrede øjne stirre paa mig, spøg og latter lyder rundt om. Det var tunge, bitre tider, — nær havde jeg bukket under for en behandling, som altid blev mere og mere haard, altfor haard.

OBS! Dementi

I sidste nummer meddelte vi, at en ny opera af Ib Nørholm ville blive opført i radioen. Vi beklager, at dette ikke blev tilfældet; det skyldes ikke, at vi løber med en halv vind, hvad derimod radioen har gjort; thi da man en lille måned i forvejen begyndte indstuderingen, viste det sig, at operaen var adskilligt sværere end først antaget, så svær, at man både så sig nødsaget til at tilkalde komponisten og — at udsætte opførelsen til januar.

Sådan kan det gå!

Redaktionen

ønsker alle sine læsere
og annoncører

EN GLÆDELIG JUL!

Skal jeg blive jurist?

„Hvad skal jeg være?“ Svaret på dette spørgsmål kommer for en del af gymnasiasterne ganske af sig selv, men lige så mange går i løbet af de 3 gymnasieår og vejer de forskellige muligheder op mod hinanden uden rigtig at komme til noget resultat. For denne kategori er denne lille artikel tænkt som en hjælp. Man ved nemlig normalt i gymnasiet ikke ret meget om jura — den har ikke forbindelse med noget af skolefagene.

Det er en almindelig indstilling, at hvis man ikke har lyst til at blive noget specielt, som f. eks. læge, lærer eller ingeniør, så kan man blot blive jurist. Den juridiske embedseksamen vil i hvert fald give adgang til en god borgerlig stilling, — tilmed beklædes nogle af de bedst af-lønnede stillinger her i landet af jurister.

Dommen over selve det juridiske studium er imidlertid hård: studietiden går med at lære tørre lovparagraffer udenad, som næppe kan aftvinges nogen større interesse; men — tænker gymnasiasten — det må jeg jo tage med. Der er jo mange før mig, der har fået den eksamen, så det går nok, og når jeg først er blevet cand. jur., er alt godt.

Hertil vil jeg gerne sige et par ord: også for det juridiske studium gælder den almene regel, at for den student, der

med interesse og flid søger til bunds i sit stof, bliver dette levende, og juraen spænder meget vidt, — den griber ind i alle dele af samfundslivet. Mens vi terper de mange paragraffer, så vækkes interessen for offentlige problemer og samfundsmoral, så at vi med længsel ser hen til den tid, da vi selv skal tage problemerne op og arbejde med dem.

Imidlertid er der også en revers ved medaljen. Det er ikke gjort med blot at blive cand. jur. Der er overproduktion af jurister, og den, der ønsker at vælge et område af retslivet, hvor hans interesser og evner ligger, må have en ordentlig eksamen og allerede, når man begynder studiet, være sikker på sine evner og have viljen til at bestille noget. Kravene er større end tidligere, jura er et stort læsefag, og meget af stoffet må man møjsommeligt arbejde sig igennem for helt at tilegne sig det. Eksamen får man ikke forærende.

Til sidst vil jeg gerne henvise til „Håndbog for studenter“, årg. 1950, med hensyn til studiets tilrettelæggelse, varighed og økonomiske problemer. Den giver en fyldigere vejledning om de spørgsmål, end jeg har plads til at give her.

Helge Wulff,
stud. jur.

Appendix til artiklen om norden og „Norden“

Denne artikel begyndte med, at før eller siden måtte vi alle tage stilling til de nordiske problemer; men jeg mener dog, at der er mange, der kommer ganske glimrende igennem tilværelsen uden dette. Men nogle af vi gymnasiaster har vel taget stilling til dem, selv om vi ikke netop alle er for den nordiske bevægelse, navnlig ikke for foreningen „Norden“, hvis man kender en smule til forholdene i den, idet ca. 75 pct. af foreningens med-

lemmer er danske, hvilket ikke virker meget overbevisende om de andre fire nordiske landes interesse for bevægelsen.

Det næste punkt handlede om den såkaldte nordiske sprogrøgt, som jeg synes er fuldkommen vanvittig. Hvad nytter det, at vi får en hel del nordiske ord fælles, når dette medfører, at disse ord er meget forskellige fra de internationale!

I. gm's

indsamlingsfest

Lørdag den 19. november holdt 1. g. indsamling til deres geologiekursion. Helhedsindtrykket var godt, og det var et taknemmeligt publikum, der var mødt op. Af de fikseste og bedst udførte numre kan nævnes: Prologen, „The Five Nice Noise Boys“, som blev udført både morsomt og livligt, og „Det eneste jeg ønsker mig til jul —“, som, sunget af Nussen, var et af aftenens pletsjud. Der var selvfølgelig et væld af andre ideer, som pladsen dog ikke tillader mig at komme nærmere ind på.

Det eneste, der haltede lidt, var den klassiske musik. Haydn og Chopin var øjensynlig for svære for de to optrædende.

Til slut vil jeg lige nævne, at Bogø, på trods af stærk feber, mødte op og spillede til tre af numrene. Desuden fik ma-

tematikerne hjælp af to sproglige piger. Det kan man kalde kammeratskab!

Alt i alt en vellykket aften, der bragte mange penge ind.

Finn Jeppesen.

Hør! Hør!

Den er gruelig gal med vores frivillige sangkor. Hver onsdag møder der trofast en 8—9 stykker; men det er jo alt for få. Der er jo heller ingen mening i, at hr. Storr-Hansen hver onsdag skal spille en time af sin kostbare tid på den måde.

I en ellers så godt udstyret skole som vores kan vi ikke være bekendt intet sangkor at have. Derfor, alle sangfugle, mød næste onsdag til ekstrasang og giv hr. Storr-Hansen en glad dag. Det gælder alle, lige fra de brummende basser til de kvidrende sopraner.

MELLEMSKOLESTIDEN

Et selskab skal lægge sammen til en udgift på 336 kr., uden at noget medlem betaler et større beløb end hvert af de andre.

Selskabet har engang tidligere lagt sammen til samme beløb, men da der den gang var 3 medlemmer mindre, betalte de hver 2 kr. mere, end de nu må betale.

Vi udsætter en præmie på 5 kr. til den rigtige løsning. Løsninger skal indsendes inden den 10. januar.

*

Jeg opfordrer alle mellemskoleeleverne til at indsende en eller anden af jeres muntre oplevelser. Her indsender en pige følgende:

Jeg var ved at fortvivle, jeg var nemlig i den situation, at 2 unge mænd havde friet til mig. Deres navne var Peter og Jens.

Nogle få dage efter, at det var sket, kom jeg forbi en forretning, hvor der var udstillet forskellige malerartikler. Jeg kom tilfældigvis til at se på et skilt, som hængte over døren, og på dette stod der med store bogstaver: „Tapeter.“

Jeg efterkom opfordringen, og 1 år senere blev Peter og jeg gift.

GARRULITAS GENTOFTE STATSSKOLE

Oplag: 400 expl.

Redaktionen: **Jørgen Jensen** (ansv.h.)

Hanne Heltberg

Per Bøgh

Finn Hansen

**KØB
STENDERS
FRIMÆRKEALBUM**

Fås i enhver bog- og papirhandel

Besøg

MINKI *Chokoladeforretningen*

Gentoftegade 55

Tlf. GE 696

Gentofte
BLOMSTER

Kirkepladsen Gentoftegade 26

Tlf. GE 11 44

E. RUBOWS EFTF.

KGL. HOFBAGER

GENTOFTEGADE 32 . TELEFON GE 50

Leverandør til Hs. M. Kongens Hofhusholdning

A. Aagaards Cigarhandel
Gentoftegade 33

Stort Udvalg i:

Tobak — Cigarer — Cigaretter — Piber

Pibereparationer udføres hurtigt!

Gentofte

CYKLEFORRETNING

John H. Staugaard

*

Adolphsvej 63 (Hj. af Gentoftegade)

Tlf. GE 125

Gjentofte **KIOSK**

Gjentoftegade 49 (Torvet)

Aaben Søndag 8—13

Gymnastiksko
til Statsskolen

Køb Deres Sko hos

KR. ANDERSEN

Gentoftegade 27 . Tlf. GE 21

Gjentofte og Omegns Bank

udfører

Bankforretninger

af enhver Art

*

GENTOFTEGADE 50 . TLF. GE 100 & 185

Hjemmelavet Chokolade, Konfektur

MARIE SVENDSEN

Gentoftegade 26 * Tlf. GE 15 15

Gentofte Torv

Tlf. GENTOFTE 701

Søgaardsvej 2 A

ANKJER SEVERINSEN

Statsautoriseret Installatør

Køb Deres

Bøger og Skolemateriel

hos

BOGHANDLERNE I GJENTOFTE KOMMUNE